

מ"ת 50922/10/21 - נחמן יהודה סגל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 50922-10-21 מדינת ישראל נ' לוי(עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רננה גלפז מוקדי
מבקש נחמן יהודה סגל
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

לפני שתי בקשות, האחת, לפיצול תיק בית המשפט העוסק במעצרו של המבקש מעניינו של הנאשם הנוסף, העצור אף הוא במסגרת אותו תיק. הבקשה הנוספת, היא בקשה לעיון חוזר בעניין תנאי שחרורו של המבקש.

אשר לבקשה הראשונה, עניינה "הפרדת הנאשמים בעניין מ"ת", כך נוסח הבקשה. לטענת ב"כ המבקש, הגיע לדיון ממקום מגוריו המרוחק מבית המשפט, זאת לאחר שזומן בטעות על ידי מזכירות בית המשפט, למרות שלא היה קבוע דיון כלשהו בעניין מרשו. עוד טען המבקש, כי הוא חש שהעובדה שהנאשם הנוסף בתיק, שחלקו הוא העיקרי לטענתו, נמצא במעצר, מפריעה לבית המשפט מלקבל החלטה על שחרורו. בקשה זו דינה להידחות. ככל שנפלה טעות כלשהי, אצל המזכירות או אצל ב"כ המבקש בעצמו, יש להקפיד להבא בנושא, אולם אין מקום להפריד בין המשיבים בתיק זה, כאשר כתב האישום הוא משותף, בהתאם להוראות החוק.

כעת לבקשה העיקרית, היא הבקשה לעיון חוזר.

כמה נימוקים עומדים בבסיסה של בקשה זו, הראשון, כי חלף זמן, כחודשיים מאז שוחרר המבקש למעצר בית, ועד למועד בו הוגשה הבקשה. השני, "סיכוי להיעדר אשמה", כאשר לטענת המבקש, הוא ממתין להכרעת המותב בתיק העיקרי בטענתו כי עובדות כתב האישום בהן הודה אינן מקימות הרשעה. השלישי, כי האישומים הם "מינוריים" ולכל היותר מהווים סיוע לעבירה ואין כל צפי, לשיטת ב"כ המבקש, למאסר אם יורשע המבקש. הרביעי, כי הוריו של המבקש נמצאים, הלכה למעשה, במעצר בית בעצמם, בשל הצורך בפיקוח על המבקש ונימוקי אחרון, כי למבקש אחות קטינה מתמודדת נפש ושהותו של המבקש בבית לאורך כל שעות היום מקשה על המצב.

בדיון הרחיב ב"כ המבקש והבהיר את הנימוקים האמורים. עוד הוסיף, לחילופין, כי הוא מבקש לאפשר למבקש לצאת מדי יום ללימודים בישיבה במודיעין עלית כאשר אביו יכול ללוותו אל הישיבה וממנה ובמהלך הלימודים בישיבה, יתחייב המבקש שלא לצאת מהמקום וניתן למנות את אחד הרבנים לפקח עליו, הגם שנטען כי אותו רב אינו יכול להתחייב לפקח ולהיות בקרבתו של המבקש כמפקח.

המשיבה מתנגדת לבקשה. המשיבה הפנתה להחלטת בית המשפט מיום 26.10.21 בה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של המבקש וטענה כי בהליך העיקרי לא קרה דבר אשר יש בו כדי להביא לשינוי ההחלטה או לכרסום כלשהו בראיות. ב"כ המשיבה טען כי אין המדובר במעשים פעוטים והפנה, שוב, להחלטת בית המשפט אשר התייחסה לסיכון שנשקף מן המעשים וכן טען כי הרקע האידיאולוגי מדגיש את מסוכנות המבקש. ב"כ המשיבה טען כי לא חלף זמן ניכר כהגדרתו בחוק ופירושו בפסיקה, גם משום שלמבקש חלונות התאווירות יומיומיים ועל כן אין מקום לשינוי כלשהו בתנאים. אשר לבקשה לאפשר למבקש לצאת מדי יום ללמוד בישיבה, נטען כי שהייה בישיבה ללא פיקוח צמוד אינה מאיינת את מסוכנות המבקש אשר יצא לביצוע העבירות עם חבר בן גילו.

לאחר שבחנתי את הבקשה על רקע טענות הצדדים ולאחר ששקלתי את הדברים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

ראשית, לאור טענות המבקש כי המדובר במעשים שאין בהם כדי לגבש את העבירות, אין לי אלא לחזור על הדברים אותם כתבתי בהחלטתי מיום 26.10.21, לאחר שבחנתי את חומר הראיות בתיק. ציינתי אז כי הראיות אשר בתיק החקירה מובילות למסקנה ברורה כי נגד המבקש ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות לו. המבקש הצית קרטון, הניח אותו ליד קרטונים נוספים והיה עד לכך שחברו, הנאשם הנוסף, נוטל את הקרטון ומניחו ליד הספה שהיתה במקום. לאחר שהבחין באש המתפשטת והולכת, ברחו הוא והנאשם הנוסף מן המקום. כבר אז, טען ב"כ המבקש כי כל חלקו של המבקש הוא הצתת חתיכת נייר ועל כך חזר גם בטיעוניו היום, אולם כאמור, המדובר בתיאור חלקי של המעשים. איני מקבלת, אם כך, את הטענה כי אין בעובדות כדי להוביל להרשעה בעבירות המיוחסות - כמובן שאמירה זו מתייחסת אך ורק לשאלה המונחת בפניי לצורך שאלת המעצר והיא האם יש בתיק החקירה ראיות לכאורה לביצוע העבירות. מסקנתי היתה ונותרה כי יש להשיב לכך בחיוב ולא מצאתי דבר שאירע מאז ניתנה החלטתי ועד היום, אשר יש בו כדי להוביל למסקנה אחרת. המדובר בטענות שהועלו, נבחנו והוכרעו כבר בראשית הליך המעצר עד תום הליכים ואין מקום לדיון נוסף בהן, כאשר לא אירעה כל התפתחות המצדיקה זאת.

שנית, איני מקבלת את הטענה כי המדובר במעשים שהם "מינוריים" וגם ביחס לכך אפנה לדברים האמורים בהחלטה מיום 26.10.21 ביחס לחומרתה של עבירת ההצתה. גם זו טענה שכבר הועלתה ונדחתה ולא היה מקום להעלותה פעם נוספת.

אין ספק כי היות ההורים מפקחיו של המבקש מהווה עבור ההורים מגבלה, אולם זו היתה ידועה להם היטב כאשר נטלו על עצמם את המשימה. גם המורכבות המשפחתית היתה ידועה. ככל שהמבקש חפץ להציג חלופה אחרת למעצר, הוא כמובן רשאי לעשות כן והעניין ייבחן גם לאור הקשיים שהוצגו לגבי בית ההורים.

אחרון, ואולי ראשון בסדר החשיבות, מאז שוחרר המבקש למעצר בית, חלפו כחודשיים ומחצה בלבד. המדובר בפרק זמן קצר שאינו מצדיק, כשלעצמו, על פי החוק והפסיקה, עיון חוזר, מה גם שכאמור, לא התחדש דבר בתיק העיקרי או בכלל שיש בו כדי להצדיק עיון חוזר בתכופ לאחר מתן ההחלטה על התנאים.

על יסוד הנימוקים המפורטים, אני מורה על דחיית הבקשות שתיהן, זו לפיצול תיק המעצר בין שני הנאשמים וזו לעיון החוזר.

המזכירות תמציא את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ב, 13 ינואר 2022, בהעדר
הצדדים.